

i Spidsen for mine Udtalelser, nemlig den, at det forekommer mig øjenshnligt, at det vilde være i højeste Grad urigtigt, om Lovgivningsmagten vilde indlade sig paa at ordne ved Lov det Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal, uden først at have givet Københavns Kommunalbestyrelse Lejlighed til at udtale sig derom. Jeg tror, at der ved denne Lejlighed er saa meget mere Opfordring til ikke at vise Københavns Kommunalbestyrelse den Tilfidsættelse, som det efter min Formening vilde være, om Lovgivningsmagten ordnede dette Forhold uden at indhente Erklæring desangaaende fra Kommunalbestyrelsen, som der jo, hvad der vil være de Herrer bekendt, har været Spørgsmaal om paa anden Maade at gribe ind i Skatteforholdene i København. Jeg siger herved til det Forslag, der er kommet frem om at gøre det muligt at forhøje Procenten for Indkomstskatten i København. Under Forhandlingen om denne Sag er der fra forskellige Sider gjort Bemærkninger om, at det var meget muligt, at man maasse vilde kunne finde et nok saa heldigt Grundlag for den yderligere Skatteindtægt, hvortil Københavns Kommune trænger, som ved at forøge Skatteprocenten. Der er særlig i den Henseende blevet henvist til, at der kunde være Spørgsmaal om dels at ligne noget paa Næringen i Lighed med den gamle Næringsstat, dels og navnlig at ligne mere paa faste Ejendomme, og der er i denne Forbindelse særlig henvist til, at der maasse kunde være god Grund til at tage under Overvejelse, om der ikke kunde fremkaldes en forøget Skatteindtægt gennem Ligning paa faste Ejendomme, men efter et andet Grundlag end det, hvorefter Afgiften paa de faste Ejendomme nu lignedes, navnlig efter Hensyn til Lejeindtægten, altsaa for saa vidt i samme Retning, hvortil den ærede Forslagsstiller's Tanker gaa. Naar der saaledes er rejst Spørgsmaal i det hele om et saadant Forhold, og naar jeg uden at træde de fleste Medlemmer af Folketinget for nær tror at turde sige, at der er meget faa af Folketingets Medlemmer, som egentlig have noget klart Indblik i Maaden, hvorpaa de københavnske Skatteforhold ere ordnede — og det kan aldeles ikke bebrejdes dem, da det er et overordentlig indviklet Terrain at komme ind paa — saa vilde det være høist uheldigt, ja jeg tager ikke i Betragtning at sige meget uforsvarligt, om man vilde skrive til en saa revolutionær Omordning af Skatteforholdene i København, som det i Virkeligheden er, at den ærede Forslagsstiller's Forslag gaar ud paa. Man vil maasse synes, at det er stærke Udtryk, jeg har brugt, naar jeg siger et revolutionært Forslag, men det er det ikke.

De Skattebeløb, hvorom det her drejer sig, udgøre mellem 3 og 4 Mill. Kr. aarlig. Det er denne Skatteindtægt eller Skattebyrde — hvad man nu vil kalde det — paa Københavns Borgere af mellem 3 og 4 Mill. Kr. om Aaret, man saaledes uden nærmere Undersøgelse om dens Indvirkning vil have bragt hen paa et helt nyt Grundlag. Jeg ved ikke, om det kan interessere de ærede Herrer at saa nærmere Oplysning om, hvorledes de forskellige Skatter i København fordele sig. Jeg skal først nævne Arealstaten; efter indebærende Budget for København udgør den 2,100,000 Kr. aarlig, Grundskatten udgør 980,000 Kr., Brolægningskatten omtrent 100,000 Kr., dertil kommer Vandskatten og nogle andre Skatter, tilsammen store 3—400,000 Kr. Indkomstskatten budgetteres med henimod 3½ Mill. Kr. Det er altsaa henved 3½ Mill. Kr. i Skatteindtægt, som der her er Spørgsmaal om at bringe hen paa en anden Basis. Den ærede Forslagsstiller har selv bemærket, at en saadan Omordning af Skatterne vilde naturligvis kunne gribe ind i mange Forhold. Ja, tilvisse, ikke blot i Ejendomsforholdene, som han har nævnt, og ikke blot i Handel og Wandel, som han har nævnt, nej, jeg kan sige: i alle Næringsforhold vil en saadan Forandring kunne gribe ind, og der er ingen, og altsaa heller ikke dette ærede Ting, der kan overse, hvorledes og i hvilken Grad den vil gribe ind. Det er ikke blot Ejendomsbesidderne, hvis Forhold derved kunne forrykkes, men det er navnlig alle næringsdrivende, hvis Forhold kunne paavirkedes i meget høj Grad af denne Lov. Der gælder overhovedet med Hensyn til dette Lovforslag det samme, som i gamle Dage saa ofte er indvendt mod de Forslag, som den Gang jævnlig kom frem om at forandre Matrikuleringen. Det kan gerne være, at den nuværende Matrikulering har sine Mangler, det kan gerne være, at man kunde have ønsket, at den var anderledes, det kan gerne være, at den maasse ikke er noget retfærdigt Grundlag for ny Skatter, men at ville omgøre paa en Gang den Matrikulering, hvorefter Beskatningen og hvorefter Ejendomsmander i Virkeligheden ere foregaaede igennem en lang Række Aar, vil medføre snart en Ubillighed, for ikke at sige en Uretfærdighed, snart til den anden Side en aldeles ubegrundet Begunstigelse af enkelte Personer, som tilfældigvis ere Ejere af de Ejendomme, hvis Skattebyrde man letter. Man har i sin Tid sagt — naturligvis, man kan ogsaa finde noget at indvende mod den fulde Berettigelse deraf — men det er dog ikke uden Føje, at man har jævnsført